
“Byen Sofronia består af to halve byer. I den ene ligger rutschebanen med de stejle pukler, karrusellen med sin krans af drejende kæder, pariserhjulet, dødsdromen hvor motorcyklisterne kører med hovedet nedad, cirkusbygningen med en klynge trapezer hængende i midten. Den anden halvdel af byen er af sten, marmor og cement. Her ligger banken, fabrikkerne, de store ejendomme, slagtehuset, skolen og al den slags. Den ene af byens halvdele er fast og bestandig, den anden er midlertidig. Når tiden for dets ophold her er udløbet, bliver den taget ned og pakket sammen og kørt væk, for derefter at blive rejst i en anden halv bys udefinerede omkreds.

Hvert år kommer den dag hvor håndværkerne tager marmorfacaderne ned, demonterer mure og cementsokler, pakker ministeriet, monumentet, dokkerne, olieraffinaderiet og hospitalet sammen, læser dem på lastvogne og starter den årlige turné fra bytorv til bytorv. Tilbage bliver det halve Sofronia med skydetelte og karruseller, og de halvkvalte skrig fra rutschebanen, når vognene styrtdykker nedad. Man begynder at regne ud, hvor mange måneder, hvor mange dage man må vente før karavanen kommer tilbage og et fuldstændigt liv igen kan begynde.”

*Italo Calvino “De usynlige byer”,
Tiderne Skifter 2002*
